

Megjelen hetenkint kétszer
szerdán és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoraljaujhely, Főtér 9 szám.

Telefon: 42. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Nyilttérben minden garmond sor 40 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona, félévre 5 kor
negyedévre 2.50 korona.

— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petít betűknél nagyobb, avagy
újszabattal, vagy kerettel ellátott hir-
detések térmenték szerint egy négyszög
centim. után 8 fill. — Állandó hirdeté-
seknek árkedvezmény.

A forumról.

A vergődő ellenzék. Az ellenzék készül a fuzióra. Justh és Apponyi már összeveszték. Miközben a magyar parlamentben egész Európa számára történt nyilatkozat, miközben a be nem avottak milliói a magyar miniszterelnök ajkáról értesültek róla hitelen, hogy Montenegró minden feltétel nélkül késznek nyilatkozik Skutari kiűritésére, az alatt Justh és Apponyi ádáz indulattal támadtak egymás ellen a miatt, hogy bemenjenek-e a képviselőházba? Justh be akart volna menni az ülésebe. Apponyi meg egyéniségének teljes latbavetésével tiltakozott a bevonulás ellen. Csodálatos egy társaság! A mikor katonák és rendőrök kordonja vette körül a képviselőházat, hogy a szabályos házhatározattal kitiltott ellenzékietek távoztartsa, akkor mind eljöttek. Egyenesen erőszakolták a bebecsajításukat. Szónoklatokat tartottak a kordon előtt. Már hajnalban gyülekeztek a kávéházban. Ma katonának vagy rendőrnek nem volt nyoma sem. Még attól sem kellett tartaniok, hogy valami mellékbejáratot zárva találtak. Nyitva volt valamennyi. Nem lehet meg nem találni az ajtót. És ime, most Apponyinak hirtelen skrupulusai támadtak a bevonulás ellen. Ha be lehet menni, akkor inkább odahaza marad.

A kétnapos huzavona azonban megint egyszer bevilágított a koalíció siralmas belső életébe. Meg-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Id. Bajusz Józsefről.

Amint időnként végiglapozgatok ifjúságom emléklapjain, úgy tetszik, hogy tulajdonképpen minden mese, amit az írók az öregedéstről össze írnak. Csak két dolog van, ami komolyan és őszintén szomorú: a betegség és a halál. De ameddig ezzel a két szomorúsággal nem kell törődnünk, addig a harminchatodik esztendőben, meg akár az ötvenen túl is minden olyan lehet, mint amilyen a huszadikban volt. Sőt még olyanabb. Öntudatosabb, biztosabb minden amit az élet szeretetétől áthatva elképzelünk...

Talán senki annyira meg nem érlelte bennem ezt a hitet, mint néhai való jó Bajusz Józsi bátyánk, hogy legutóljára láttam, — évekkel ezelőtt. A körülményeket kivétel nélkül olyan egyéniségek fajtájából való volt ő, akik szinte geothéi gondolatokat támasztanak. Azt hisszük, hogy Me-

mutatta ismét, hogy a széthúzó csoportokat külső, gyenge szállakkal mesterségesen összefűzhetik ugyan ideig-óráig, de ez az együttműködés bármely, nem is éppen elvi jelentőségű kérdésben mihamar csütörtököt mond, a mélyen fekvő régi ellentétek kiújulnak s a látszólagos fegyvertársak egy napról a másikra mint gyűlölködő ellenfelek kerülnek egymással szembe. És erre az alakulatra alapítsa az ország a kormányzást? Nem, e széthúzó, személyi és elvi ellentétek által széttagolt csoportokat nem fogja kormányképesse tenni, ha akár milyen néven is állanak össze. Legyenek bár koalíció, blokk avagy azonos munkaprogramm alapján összehozott „egységes“ párt, ők mindig csak a romlásban maradnak egységesek, mert a meggyőződésnek, az elveknek, a világnézetnek azt az egységességét, mely a kormányzat támaszául szolgáló pártnak egyetlen szilárd alapja, ezek között a frakciók között létrehozni senkinek nem sikerülhet.

A megrendszabályozott Balkán államok.

Az az eljárás, a melyet bizonyos Balkánállamok eskák velünk szemben tanúsítottak, feltűnően hasonlít a mi kis, hazai balkánjainknak a tulnyomó munkapárti többséggel szemben annak idején tanúsított — technikai obstrukciójához. A jeles délszlávok éveken át tapasztalták a mi nagy türelmünket és elnézésünket, ez oknál fogva már azt hitték, hogy mi soha nem fogjuk

phistopheles sohasem vigyoroghatna vissza reánk, ha komoly kísérletre buzdulnánk a homonculus megörökítésére. Az örökkéélés lehetőségei motoszkáltak agyunkban, vagy legalább is a perzsa hitregék ezer és ezerestendős emberisteneiben kezdtünk hinni

Amelyik napon Bajusz József galambösz feje felbukkant a Zemplén szerkesztőségének láthatárán és tüzes tekintetének ragyogása elárulta, hogy költemény van a zsebében: aznapon felderült minden a láthatáron. A politikai helyzet komorsága is derűsebbé változott. Ahogyan pedig elszavalt a versét (mert akármit is írt, addig ki nem adta a kezéből, ameddig ő maga nem interpretálta a szerzeményét) szinte meglevenedtek a sorok, a betűknek szárnyaik nőttek, lendületbe ment minden; ő maga pedig úgy állt ott áthatva és lelkesítve, mint Byron állhatott a görög szabadságharc csapatai előtt, ifjú fekete fejének gyögyörű lendületeivel, lángoló tekintete tűzével buzdítva, hitet és erőt ébresztve.

erőnket velük szemben érvényesíteni. Mint a mi ellenzéki bajnokaink, — ők is csak a velük szemben álló hatalom képzelt gyengeségében bizakodtak. Természetes, hogy épp úgy pórul kellett járniok a nemzetközi politika vadonjában, mint a mi hőseinknek tavaly a honi politika berkeiben. Abban a pillanatban, a mikor a munkapárti többség a maga erejének teljes súlyával lépett föl, rögtön kint, hogy a kisebbség hatalma csak áttatás volt, csak azon az illúzió alapult, hogy a többség sohasem fogja erejét vele szemben éreztetni. Most ugyanebbe a helyzetbe jutottak a koalíciós délszlávok, a nemzetközi politika technikai obstruktorai. S most ugyanazt teszi velük gróf Berchtold külügyminiszter a nagyvilág előtt, a mit tavaly Lukács és Tisza a nemzet szemeláttára a magyar balkániakkal tett: eszméletre téríti őket; a saját fogyatékos erejük felismerésére, önáltató képzelődések abbahagyására, szolid politikai erkölcsökre szoktatja őket.

Városfejlesztés.

Uj osztály alakult a belügyminiszteriumban a vidéki városok fejlődésének előmozdítására.

— máj. 7.

A városok életében az utolsó évek alatt mutatkozó szokatlan fellendülés a legjobban a belügyminiszterium városi osztályában érezteti a hatását. Mig azelőtt ezt az osztályt ma-

Bajusz József tulajdonképpen a megértő elméjű lelkesedők fajtájához tartozott, de az egyéniségéből mégis minden úgy sugárzott ki, mintha forradalmi felkelést akart volna szittani — máról-holnapra. Abban amit mondott, különösen ha az aktualis kérdésekről szólt, csupa megértés, okosság, a nagy időket átélte tapasztalatokban gazdag öreg urnak az esze élt és csupa szellemmel élt, de ahogyan elmondta a dolgait, abban volt mindig valami lázító, sodró erő.

Egyéniségének ez a sajátosságosan kedves kétlakisága egy klaszikus típus egyik legérdekesebb példányává avatta őt. Minden nagy korszak után következő kisebb korszak telisedelve szokott lenni ilyen egyéniségekkel. Plutarchos tollára méltó volna olyan „Párhuzamos életrajzok“ megfestése melyeknek színeiből a negyvennyolcadiki komoly harcok komoly egyéniségei, saját valójuk teljességében tünhetnének ki a nagy idők után következő kicsiny idők kicsiny egyéniségei

guk a városok is alig ismerték s nagyon kevés volt az érintkezési pont ez osztály és a városok között, addig ma már annyi munkát adnak a városok ennek az osztálynak, hogy a városok iránt tapasztalható legnagyobb fokú jóindulat, a teljes úgyszeretet és a túlfeszített munka mellett sem képes ez osztály oly gyorsan, mint ahogyan azt az ügyek természete s maga az osztály vezetője is óhajtáná — az óriási munkát elvégezni.

Nemcsak a jelentékenyen megsaporodott fogalmazói kar munkájának a revíziója köti le az osztályvezetőket és az osztályfőnököket idejüket és erejüket, de rendkívüli módon igénybe veszik őket a személyes látogatások, információk, sürgetések stb. is. Ugy, hogy elmondhatjuk, hogy nincs a belügyminiszteriumban még egy osztály, mely a látogatások tekintetében ilyen frekvenciát volna.

Maguk a városok is az okai sokszor a munkatorlódásnak, mert megtörtént már igen gyakran, hogy mig valamely ügy a városnál volt, hónapokon át nem találták sürgősnek, mikor pedig a belügyminiszteriumhoz felérkezett, egyszerre nagyon sürgössé vált és soronkívüli elintézését kívánták.

Ilyen körülmények között ugyszólván a lehetetlenséggel határos, hogy ez az osztály a többi osztályok zavarlatanságot igénylő törvényjavaslatok kidolgozásával foglalkozhasson és ez irányban mélyreható, sokszor az egyes városokra kiterjedő helyszíni tanulmányokat folytathasson.

Ez a körülmény indította a városi osztály főnökét, Samassa Adolf dr. min. tanácsost arra, hogy egy u. n. városfejlesztő-osztály felállítása iránt a belügyminiszternek előterjesztést tegyen. Ennek célszerűségét és helyességét a miniszter belátván, folyó hó 1-től ezzel az alosztálylyal a városi főosztály megsaporodott s az új alosztály élére Kiszely Gyula min. titkár, a háztartási osztály eddigi vezetője került, mig a háztartási osztály vezetője Klinovszky Lénárt dr. min. o. tanácsos lett.

mellét. És szinte jellemző volt Bajusz József egyéniségének korszerű értékére az a híresztelés is, melyről derék ősz kortárs, Matolai Etele volt kénytelen a barátja sirja mellett elmondani, hogy alopaltan. Ámbár hogy kétség támadhatott az iránt vajjon Bajusz József végigharcolta-e a szabadságharcot és hogy e kétség mindjárt kész is volt arra, hogy az öreg ur homlokáról letépje a babért, ez nem vetett Bajusz Józsefre árnyat sohasem. Aki őt jól ismerte, lelke tűzének melegénél felmelegedni tudott, az úgy is átérezte, hogy ő nem élhetne át a negyvenkilencediki napokat, anélkül, hogy kardot ne fogott volna hazája védelmére. Sokakat ismerek ugyan a maiak közül, akik vele egy uton járnának, ha a kor őket is elsodorná nagy utakra: tehát nem az emberekben keresem a kétségek forrását, hanem a korban. A levegőben. Ebben a levegőben, melyben „a kardot rozsdá marja“.

Van valami ugyanis abban, hogy

A városfejlesztő-osztálynak a rendeltetése különösen az, hogy az új városi törvényt előkészítse, e célból alapos tanulmányokat végezzen és pedig a szükséghez képest magukban a városokban is. Feladatkörébe tartozik továbbá a városi vagyon hasznosítására vonatkozó általános irányítás a városokra vonatkozó mindenemű adatok összegyűjtésére és feldolgozására szolgáló „városi törzskönyv” létesítése is.

Teljes elismeréssel üdvözöljük ezt a fontos újítást, amelyre nagy szükség volt, mert meggyőződésünk szerint ezzel vetjük meg egy egységes, az ország összes városaira kiterjedő „várospolitika” alapját.

A szinikerületből.

Fontos határozatok. — Halas lesz a kerület új városa — Kritika a szintársulatról. — Rozsnyó „áldozatkészége.” — A jövő évi szezonok beosztása. — Eperjesen rövidebb lesz a szezon. — A kormánytól az államségély felemelését kéri. — A jövő évi közgyűlés helye: Rozsnyó.

Az eperjesi együttes gyűlés.

— máj. 7.

Hétfőn tartotta együttes gyűlését a tavaly megalakult Felvidéki Szinikerület, mely minden jel szerint színészetünk fellendülésének hathatós tényezője lesz, s melynek üdvös hatásai már rövid időn belül mutatkozni fognak.

A Felvidéki Szinikerület, mióta megalakult, minden igyekezetét oda irányította, hogy egy valóban életképes és életerős kerület alakosson meg. Épen e szempontból már eddig is számos várossal érintkezése lépett és tárgyalásokba bocsátkozott, hogy lehetőleg olyan egyvárosú városokat hozzon össze ebbe az alakulatba, melyek nemcsak igényeik tekintetében illelnek össze, de egyaránt képesek arra az anyagi rekompenciára is, mely mellett egy nivós szintársulat fenntartható. Ez a törekvés természetesen sok nehézséggel jár s az évenként szükséges intézkedéseken kívül ez az egyik főoka, amiért a kerület elhatározta, hogy a testvérvárosok küldöttéi évenként más-más helyen együttes értekezletre gyűljenek össze.

A mostani értekezleten is fontos fázisa merült fel a most érintett ak-

nagy idők embereit csak akkor látjuk igazán nagyoknak, ha mindig hősi pózunk régi stíljében látjuk. Kossuth Lajos hazája levegőjében nem tudott élni csak amíg úgy élhetett volna benne ahogyan ő akarta. Petőfit a misztikus eltűnése egészen megsemményítette a képzeletünkben.

A Bajusz Józsefek, akik itt jártak köztünk, akik velünk egyazon napikérdések nyavalyáskáin rágódtak, akik gyalog jártak és nem mindig ficánkoló paripák hátán éltek, akiknek régi hősi kardját valóban a rozsdáste: azok majdnem, hogy olybá tűnnek fel, mint a régi Zrinyik, Mikszáth új Zrinyieinek a levegőjében.

Nehéz hát a Bajusz Józsefek sora, ameddig élnek, de halálukkal egyben megváltják egész multjuk odiumát is: nagy idők nagy embereivé lesznek. Mintha csak az életükkel tartoznának a multjuk diadalmának értékeiért. Pedig Bajusz József a nagy idők típusai közül való külön típus is volt. Ő mindig olyan maradt hangban és lelkesedésben, mintha egészsége végeig régi fényes kardja erejével harcolt volna.

Biró Pál.

ciónak, amennyiben újabb Halas várossal folynak sikeresnek ígérkező tárgyalások a kerületbe való belépésre nézve, ami igen megfelelő volna, mert ez a körülbelül 40,000 lakosú város jó színházi hely. Mint örömmel jelenthetjük, Halas rövid időn belül valószínűleg a kerülethez fog csatlakozni.

Az idei együttes gyűlésre pár hete küldötte szét a meghívókat Dókus Gyula, a kerület elnöke s e hó 5-én, hétfőn tartották meg a gyűlést Eperjesen. Ez alkalommal az újhelyi színügyi bizottságot Dókus Gyula kerületi elnök és Ehlert Gyula kerületi titkár, Eperjes várost Krayzell Aladár polgármester és Magyar József főjegyző, az ottani színügyi bizottság titkára, Rozsnyó város színügyi bizottságát Kómoróczy Miklós főgimn. tanár, Ózdét pedig Zsóry György főszolgabíró képviselte, míg a többi testvérvárosok átiratban mentették ki elmaradásukat és csatlakoztak a hozandó határozatokhoz, gróf Festetics Andor országos vidéki színészeti felügyelő pedig táviratban jelezte, hogy elfoglaltsága miatt nem jelenhetik meg.

A szinikerületi gyűlés iránt egyébként élénk érdeklődés mutatkozott az összejött kiküldöttek között, ugyszintén Eperjes város intelligenciája körében is, melyről fel kell jegyezni, hogy rendkívüli szíveséggel és páratlan előzékenységgel fogadta az értekezlet tagjait, kik megérkezésük pillanatától kezdve Eperjes városának voltak nagyon szívesen látott vendégei.

Délután öt órakor érkezett meg a kiküldöttek vonata az eperjesi állomásra, hol a város fogatai várták és vitték be a vendégeket a városba. Itt miután az elszállásolás rendbe jött, fél hatkor a városháza tanácstermében vette kezdetét a gyűlés, melynek lefolyásáról a következő részletes tudósítást adjuk:

Az ülés megnyitása.

Dókus Gyula elnök szíves szavakban üdvözölvén a megjelenteket, megnyitotta a gyűlést s örömeinek adott kifejezést afölött, hogy e kulturális tényező, a szinikerület iránt megalakulása óta állandó érdeklődéssel viseltetnek a testvérvárosok. Majd felolvastatta Halas város átiratát, mely szerint ott e hó 15-én jár le a színház-pályázat s amelyben Halas oda nyilatkozik, hogy ha színházát a pályázók közül Mezey Kálmán kapja meg, (amire nagy szükség van), akkor a város készséggel lép be a kerületbe. Felolvasásra kerültek ezután a testvérvárosok átiratai és Festetics Andor grófnak fentebb említett sürgönye.

Birálata a szintársulatról.

Miután még a mult évi közgyűlés jegyzőkönyvét felolvasták, Dókus Gyula elnök felkérte a kiküldötteket, hogy a jelenlegi engedélyes szintársulati szintársulatra vonatkozó véleményüket, esetleges kívánalmait szíveskedjenek előadni.

A tárgyhoz majdnem valamennyi kiküldött, hozzászólt, — az újhelyi színügyi bizottság észrevételeit Dókus Gyula elnök terjesztette elő, — s ezen felszólalások lényegükben megegyeztek abban, hogy az igazgató és társulat jó törekvése ugyan nem vitatható, azonban a társulatban is bizonyos javításokra, megerősítésekre van szükség, továbbá a diszletek terén is vannak kívánni valók.

Az elhangzott felszólalások után meghívták az ülésre Mezey Kálmán szintársulati igazgatót, ahol az egyes észrevételeket Dókus Gyula közölte vele, hangsúlyozván, hogy ugy a kerület, mint a szintársulati saját érdeke is megkívánja, hogy ezeknek a kívánalmaknak teljesüléséről gondoskodás történjék.

Dókus Gyula szavaira Mezey Kálmán megköszönte a figyelemzést és utbaigazítást s ígéretet tett, hogy minden törekvése oda fog irányulni, hogy teljesen kifogástalan társulattal s megfelelő diszettekkel

elégítse ki a kerület összes városait. Kijelentette, hogy két héten belül módjában lesz jövő évi szintársulati névsorát a kerületnek bemutatni, amely névsor reménye szerint minden irányban tetszéssel fog találkozni. Egyszermind kérte, hogy a városok is karolják fel, hogy a most igazán nagy anyagi áldozatokkal szervezett új társulatát módjában legyen fenntartani.

Mizériák a kerületben.

Ebben valóban nagy igaza is van Mezeynek, mert amint a gyűlésen is kitént, e tekintetben valóban helytelen állapotok uralkodnak a kerület egyik-másik helyén. Így például Rozsnyón egészen furesák az állapotok. Szinte hihetetlenül hangzik, hogy itt a világitást drágábban adják a színháznak, mint a magánfeleknek, hogy dacára annak, hogy a színházért bért fizetnek, emellett még a játsszói engedélyben a legkülönbébb díjak egész sorozatát kötik ki. (Többek közt pecér díjat!) Ilyen címen mintegy 700 koronát fizetett a szintársulati igazgató, melyből nagy kérésre, mely már hetek óta hever Rozsnyó városánál, talán sikerül majd vagy 200 koronát visszakapnia.

Igazán érthetetlen Rozsnyó ebbeli eljárása, mert mint kerületi város, még akkor is, ha mindezek a díjak szabályrendeletbe volnának foglalva, vagy módosíthatna ezen, vagy szedhetné a legminimálisabb díjakat, épen csak jelölje annak, hogy a szabályokat betartja. Azonban ily ridegen kezelni a társulatot, s ezt a kulturális intézményt jövedelmi forrásnak tekinteni, akkor mikor a testvérvárosok ingyen színházat, fűtést, pénzzubveniót stb. adnak, valóban nem helyes.

Előterjesztette ezután Mezey, hogy Halas várossal személyesen érintkezésben áll s majdnem bizonyos kilátásai vannak arra, hogy a színházat megkapja s Halas belép a Felvidéki Szinikerületbe.

A kerületi beosztás.

Tárgyalásra került most a szintársulati szezonok beosztása, mely benünket újhelyieket az eddigi rendben hagyott meg. Párnapi eltéréssel megmarad a kéthónapos szezon. Ellenben Eperjes, mely az utóbbi időben esőkkenő érdeklődést mutatott a színház iránt s inkább a mozikat pártfogolta, rövidebb szezon fog kapni. A beosztás egyébként, melyet a jelen voltak helyesléssel fogadtak s melyről a testvérvárosokat értesítik, a következő: Szept. 1—25. Székelyhid; szept. 26. okt. 14. Sárospatak; okt. 15. dec. 8. Halas; dec. 9. jan. 28. Újhely; jan. 29. febr. 21. Rozsnyó; febr. 22. márc. 14. Ózd; márc. 15. ápr. 30. Eperjes; máj. 1—20. Nagymihály; máj. 21. jun. 15. Beregszász; jun. 16. szept. 1. Erzsébetfalva.

A jövő évi közgyűlés.

A jövő évi közgyűlés megtartására két város is vendégül hívta meg a kerület tagjait: Rozsnyó és Ózd. A közgyűlés ezúttal Rozsnyó megbízását fogadta el. Ez a közgyűlés nagyfontosságú lesz, amennyiben ez alkalommal fogja megválasztani a kerület 1915. szept. 1-től kezdődőleg az új szintársulati igazgatót, esetleg pályázatot hirdet a kerületre.

Az államségély.

Majd elhatározta a közgyűlés, hogy felterjesztést tesz a kormányhoz az iránt, hogy a Felvidéki Szinikerület szubvencióját legalább 70% magasságra emelje fel, mint a Felsőmagyarországi Szinikerületét, azaz a mostani 4000 koronáról 6000 kor.-ra. Teljesen indokolatlan, hogy a mi nagyobb társulatunk kevesebb szubvenciót kapjon, pláne, amikor városai az ország messze fekvő vidékein vannak s így költözködéseik különösen költségesek. Emellett a Felsőmagyarországi Kerület vasuti kedvezményt is kap a kassa-Oderbergi vasutól, míg a miénk a Máv.-tól semmit sem kap. Ezzel a tárgysorozat kimerült s

Dókus Gyula elnök megköszönte a megjelentek munkásságát, az ülést bezárta.

Banket.

A kiküldöttek a gyűlés után a szintársulati „Faun” előadását nézték meg, majd a polgármester a város nevében vendégül látta a tagokat s e banketten a város notabilitásai közül is sokan vettek részt. Szép felköszöntők hangzottak el; többek között Magyar József a szinikerület páratlanul agilis, kiváló elnökét, Dókus Gyulát, Kómoróczy Miklós pedig a kerületi városokat köszöntötte fel. A legjobb hangulatban sokáig maradt együtt a társaság, melyet Eperjes városa igazán minden tekintetben páratlan magyaros vendégszeretettel, példás szívéllyességgel fogadott és látott vendégeül.

Epizódok

a 34. gyalogezred történetéből.

Írta: Dr. Kossuth János.

II.

Az 1859-iki francia-olasz-osztrák háborúban a 34-ik gyalogezred fogta fel az ellenség első csapatát s ezen alkalommal is méltó volt régi híréhez, méltó ahoz a névhez, amelylyel már Loudon marschal tünnte ki Belgrád ostroma és főleg a nagy Frigyes hadseregén vett teljes hochkirchi győzelem után, t. i. a „hadsereg gyöngye.”

Elbeszéljük ez alkalommal az ezred szereplésének néhány mozzanatát, beigazolását annak, hogy az igazi magyar katonának nincs párja a világon. Hogy se éhség, se emberföltötti fáradtság, se az ellenség lehetetlen tulereje nem törhetik meg rettenthetlen bátorságát.

Az osztrák hadsereg délnyugati hadtesteit még a francia-szárd hadsereg benyomulása előtt mozgósították s hetekkel a háboru kitérése előtt szállották meg a hadvezetőség által kijelölt pontokat. A 34-ik ezred, a mely a monarchiában szét volt szórva — zömében azonban Galiciából — már a mozgósítás előrehaladottabb stádiumában nagy sietséggel s az attól elválaszthatatlan fáradsággal részesint — már ahol akkor lehetett — vasuton, részint gyalog vezényeltetett a csataterre. Szinte különös volt ily körülmények között, hogy mégis ők fogadták elsőnek az ellenséget Sanfermónál, amely név feledhetetlen maradt az ezred történetében. Mint kuriozumot megemlítjük azt is, hogy az ezred nagy részben a csataterre vonulása alkalmával szereltetett fel az új — gyutacsos — fegyverekkel s hogy a rövid pihenő se nyújthatott enyhülést, miután annak jóformán minden percét az új fegyver kezelésébe való begyakorlás és céllövés foglalták el.

Amint az ezred Milanóba megérkezett, még mielőtt kipihenhetne volna magát, távirati parancsra, az Urbán altábornagy által az osztrák jobbszárny fedezésére rendelt különítmény megerősítésére Camerlatába küldetett, amely erőltetett menetelés az átél hallatlan strapák után csaknem végsőig kimerítették ugy a tisztiek, mint a legénység erejét. Bajos megérteni, hogy Urbán miért látta épen azt jónak, hogy a közeledő ellenség elé a legkimerültebb ezredet állítsa, holott pihent erővel is rendelkezett.

Május 26-án reggel hat órakor az ezred első zászlóalja a napok óta nélkülözött meleg étel főzésével volt elfoglalva, amidőn Urbán altábornagy ugyanaz, akit Bem vitéz honvédei 1849-ben Erdélyből olyan fertelmesen kivertek, a varesi utról oda ugratott s a zászlóalj parancsnokságával ideiglenesen megbízott Gärtner kapitány jelentését meg sem hallgatva, kiadta a következő parancsot: „Vonuljon ön zászlóaljával gyorsan ezen az uton előre s ha a Kellner ezredet az ellenség meg-

támadná rohammal hajtsa mindene Megint a lévő, pih miért ke zett zász husos kó szuronyr követelm vajjon a segítség kiéhezett ellenség ba egy sohasem helyütt ket, ho iránt va 34-esek hadsereg hát a ró nerális még ak foltokat viaskod és egyé ez a vé igazoltá farszto nyugodt szembet arról, h dult Va juk szá

A megpró vetkeze va ugy tak vol zérórnag hogy v s a kén ség állta szálljan pedig S és Lues az ellen igazán é Napok kiéhezett tolni a káztatni beri str tulfeszit talanul azt, hog paton k lenség élvezhe

A század mely e gaslato pontja melybe tottak tétben véleked gyetlen telt a enyhül hozta lovag tány, a patot, hosszu get. G franciá azonban A betó közelit Fermo lenség felé az ragadt kiéhez rövid végső alkalm tulnyo törhető dáját nemso lunk, jük a halált. der zu amint nyomt a kirá rás mu

támadná, vesse azt vissza szuronyrohammal," hozzá tette: „Pontosan hajtsa végre ezt a parancsmat és mindenestre intézzen rohamot.” — Megint érthetetlen, hogy egy redben lévő, pihent, jól élemezett ezrednek miért kellett egy agyonfáradt, kiéhezett zászlóaljat a segítségére a gulyásos kondéroktól elzavarni, miért a szuronyrohamot quasi türelmetlenül követelni, mikor azt sem tudta Urbán, vajjon a Kellner ezred rászorul-e a segítségére s ha rászorul, egy kifáradt, kiéhezett zászlóalj megmentheti-e az ellenségtől. Ilyen parancsot láttatlanba egy porosz generális bizonyára sohasem adott még. Mi meg merjük e helyütt kockáztatni azt a véleményünket, hogy Urbánból a 34-ik ezred iránt való ellenszenv rikácsolt ki. A 34-esek ugyanis 48—49-ben a magyar hadseregben vitézkedtek. Sok volt tehát a rovásukon, egy épen olyan generális előtt, mint Urbán, aki talán még akkor se takarhatta el a kék foltokat, amelyet a magyarokkal való viaskodás közben nem is épen ritkán és egyáltalán nem elől kapott. Hogy ez a vélekedésünk nem alaptalan, azt igazolták a következők. Az agyonfáradszt 34-es zászlóalj ugyanis nyugodt menetelés közben találta szemben a Kellner ezredet s értesült arról, hogy az ellenség ki sem mozdult Vareséből s a Kellnernek hajuk szála sem görbült meg.

A szerencsétlen 34-es zászlóalj megpróbáltatása még csak ezután következett be igazában. Rövid idő múlva ugyanis, ahelyett, hogy enni kaptak volna, utólérte őket Ruprecht vezérőrnagy Urbán ama parancsával, hogy vonuljanak be az előlük lévő s a képek jelentése szerint az ellenség által megszállva tartott hegysségbe, szálljanak meg ott négy községbe és pedig San-Fermot, Civellot, Montanát és Lucsinát s csatakeszen várják be az ellenséget. Ez a rendelkezés már igazán észszerűtlen és embertelen volt. Napok óta erőltetett marsban levő, kiéhezett gyenge létszámú csapatot tolni a közeliedő ellenség elé. Kockáztatni azok harc képességét, az emberi strapabírás lehetetlenségig menő túlfeszítésével, prédára vetni haszon-talanul őket, butául megkockáztatni azt, hogy a kimerült, kiéhezett csapat könnyen győzedelmeskedő ellenség az első siker erkölcsi előnyét élvezhesse.

A maroknyi csapatból egy és fél század jutott San-Fermo községbe, a mely egy völgyből kiemelkedő magaslaton fekszik. Egyetlen védhető pontja volt a körülkerített temető, a melyben a szegény bakák átvirrasztották az éjszakát. Az idő — ellentétben a citromok hazájáról táplált vélekedéssel és az évszakkal — kegyetlenül zord, szeles, esős volt. Eltelt a következő nap is anélkül, hogy enyhülést vagy az ellenséget meghozta volna. Végre délután 4 órakor lovag Pavlikovszky Constantin kapitány, amidőn fel akarta váltani a csapatot, észrevette a közeli hegyekről hosszú vonalban előre siető ellenséget. Garibaldi alpesi vadászai s a franciák törtettek előre. Az ellenség azonban nemcsak egy irányból jött. A betorkoló völgyekben észrevétlenül közelítették meg s kerítették be San-Fermot elannyira, hogy csak az ellenség testén keresztül vezetett ki felé az út. Pavlikovszky kapitány elragadtatva a pillanat heve által a kiéhezett és agyongyórtó vitézekhez rövid beszédet intézett, amelynek csak végső sorait ismerjük: „Elsőknek lesz alkalmotok fiuk — ugymond — a tulnyomó ellenséggel szemben a mi törhetetlen bátorságunk ragyogó példáját nyújtani, minthogy azonban nemcsak talán mindnyájan meghalunk, régi magyar szokás szerint kérjük a Uristent adjon nekünk dicső halált.” Es vezényelte a „Kniel nieder zum Gebet“-et. Pár perc múlva, amint a hős Pavlikovszky a fejébe nyomta a csákóját, felkiáltott: „Eljen a király!” (Ez a két szó a német forrás munkában is magyarul van nyom-

tatva.) Ennek a pár szónak frenetikus hatása volt. A lelkesült csapat százszorosan adta vissza s a dörgő eljénzés tulharsogta az ellenség fegyverzörgését mintegy zord előjelül annak a csodának, amit nemskára látni fognak. Mert bizony meglátták! És bizony egymás sarkát taposva menekültek a garibaldianus alpini vadászok meg a franciák egy olyan szuronyroham előtt, aminőt foghatót csak tíz évvel azelőtt látott a történelem Szolnoknál, Isaszegnél, Vácznál. Az a felkiáltás abban az időben „policeiwidrig“ volt. Pláne katonától. Amde a dicsőséges halál közelsége, sőt kikerülhetetlensége ösztönözte teszi a katonát. Kibontakozik ott a lélek a kényszerzubbonyból és a maga hangján szól meg. A hős Pavlikovszky jól tudta, hogy mivel nyitja meg a furor hungaricus orkánját, aminek aztán vagy győzelem a vége, vagy katasztrófa, de mindkettő dicsőséges.

A minden oldalról körülvett maroknyi sereg olyan tüzzel rohanta meg a község bejárata előtt rohamra rendezkedett ellenséges zászlóalj, hogy az első pillanatban felbomlott s vad futásban keresett és talált menekülést. Pavlikovszky felhasználta a kedvező pillanatot s miután San-Fermot amugy sem tarthatta meg, kiadta a parancsot: „keresztül törni az ellenségen.” Csapatját tisztek vezénylete alatt kisebb részekre elosztva törtetett neki az erdőnek, torony irányában Camerlata felé. A 34-esek leszedték a szuronyt s puskatussal vertek le maguk előtt mindent és mindenkit, ami, vagy aki utjukat állta. És beigazolódtak itt is Egressy győnyörű poemája: „Nincs veszve bármi sors alatt, ki el nem csüggedett.” A hős csapat keresztül vágta magát a tengernyi ellenségen s ami csodák csodája, számba alig vehető veszteséggel érte el Camerlatát.

Hát hiszen Londondery hősies védelme is kalapot emelt velünk. Ott is éhhalálal küzdött már a védő sereg. Amde ott mégis a bástyák mögött harcoltak a hős angolok. Emitt a napok óta száraz profunthajat sem látott magyaroknak vad rohammal kellett utat nyitni az ellenség testén keresztül, amihez nemcsak hősi elszántság, de rettenetes fizikai erőfeszítés is elkerülhetetlenek. Lággyabb anyagból gyurt csapat ilyesmire képtelen. Azt hasonló situatióban az ellenség összefogdoshatja, mint az ólmosos verte tuzokat.

A vitéz Pavlikovszky kapitány súlyosan megsebesült a hősi küzdelemben, de életben maradt. Királyi elismerés és dicsőret jutott osztályrészül. Mi hajlandók vagyunk azt hinni, hogy felkiáltásának hatása nem enyészett el nyom nélkül. Az olyan szavak messzire elhangzanak. A Sátorlajuhelyi és közkeveltségek örvendett Schreiber Albert is részt vett amaz elkeseredett harcban. Nevét ott találjuk azoké között, akik királyi elismerésben részesültek.

A san-fermoi, rondicelloi és comoi harcok vezették be a véres hadjáratot, amelyben — amint látni fogjuk — a 34-esek elejétől végig kivették véres-dicsőséges részüket. Hogy nem győzelmeset is, arról nem tehetek. Ausztriának hadserege példátlanul vitéz küzdelme dacára is el kellett vesztenie azt a hadjáratot olyan történelmi erőáramlások következtében, amelyekkel szemben tehetetlenek a puskák, a kard, az ágyú, a vitézség.

Steckenpferd liliumtejszappan

Bergmann et Comp. Tetschen a/E.
elérhetetlen hatású szepiok eltávolítására és nélkülözhetetlen szer arc és bőrápolásra, mit számtalan elismerő-levéllel bizonyíthatunk. Gyógytárakban, drogériákban, illatszert- és fodrászüzletekben 80 fillérért kapható. Szintgy pártalan hatású női kézápolásra a Bergmann „Manera“ liliumkrémje, mely tubusokban 70 fillérért mindenütt kapható.

HIREK.

— A kassai püspök Zemplénben. Fischer-Colbrie kassai megyés püspök május hó második felében a nagymihályi, homonnai és gálszécsi járásban bérma utra készül. Nagymihályban a püspököt nagy ünnepséggel fogják fogadni és lakosztálya Sztáray Sándor gróf kastélyában lesz.

— Kinevezés. Zemplénumegye főispánja ideiglenes minőségű közigazgatási gyakornokká nevezte ki ifj. Ehlert Gyula végzett joghallgatót.

— A gyermeknapok. Az idei abnormális időjárás, ugylátszik, minden jónak megrontója lesz. Az ujhelyi gyermeknapok sikerét is alaposan leszállította. Tegnap is több ízben abba kellett hagyni a gyűjtést az erősen megindult eső miatt, egy-egy kisebb eső még nem kergette el az igazán önfeláldozó, páratlanul buzgó ujhelyi gyűjtő urhölgyeket, ma pedig egyáltalában nem lehetett az utcai gyűjtést a télies időjárás miatt megtartani. Ily formán bizony az idén alighanem jóval kevesebb jut a szegény gyermekeknek, mint tavaly; ami azonban cseppet sem von le az ujhelyi hölgyek agilis, lelkes tevékenységének érdeméből. A gyűjtés eredményét egyébként jövő számunkban közöljük.

— Áthelyezés. A dohányjövédéki központi igazgató Szilágyi Virgil sátorlajuhelyi és Veress Zsolt munkácsai dohányjövédéki tiszteket hivatalból kölesönösen áthelyezte.

— A jótékonycélu felolvasóestély. A munkácsai gyermektelep helybeli telepbizottságának elnöksége szombaton este tartotta jótékonycélu felolvasóestélyét a városi színházban s örömmel konstatálhatjuk, hogy az estély egy erkölcsi, mint anyagi szempontból is jól sikerült. Az estélyen megjelent városunk intelligenciájának nagy része. A felolvasó dr. Kellner Győző volt, aki először „A törvénytelen gyermek társadalmi helyzete“ című értekezést, azután pedig Tábori Kornél és Székely Vladimir „Razzia“ című vitettképes darabját olvasta fel. A vitettt- és mozgóképekkel illusztrált darab nagy hatást keltett a közönségben, mely így a jótékony célt gyakorolva egy kellemesen eltöltött est emlékével telve távozott a felolvasó estélyről.

— Fényes esküvő Oroszvárott. F. hó 3-án vezette oltárhoz Oroszvárott Pittroff Aladár cs. és kir. tüzérfőhadnagy Saenger Arankát, gróf Lónyay Elemér és neje Stefánia kir. hercegnő jószágigazgatójának Saenger Árpádnak leányát. A templomi szertartáson, melyen a Fenséges asszony maga is megjelent udvarhölgyével Gager Anna bárónővel, a fiatal pár tanui gróf Lónyay Elemér és dr. Králik Lajos ügyvéd voltak.

— A Vasutasok Szolnokon. Az ujhelyi Vasutasok vasárnap Szolnokon az ottani vasutasok igen erős csapattal játszottak barátságos mérkőzést és bár teljes tudással és erőfeszítéssel feküdtek a játékba, goalt elérni nem tudtak, kapni azonban kaptak még pedig nyolcat. A súlyos vereségben az az egy vigasztalásuk lehet, hogy az FTC., a magyar bajnokcsapat még ennél is többet kapott egy goalal az angol Sunderland-től!

— Bajnoki labdarugó mérkőzés. Az elmúlt vasárnap déltájban megnyitlak az egek esatornái s kevés megszakítással zuhogott az eső délután négy óráig, tönkre áztatva a SAC-nak nemcsak a football-pályáját, hanem azokat a szép reményeit is, melyekkel némi bevételt várt, ami igazán rá is férne már egyszer. De hát hiába volt minden sopánkodás, az ellenfél a Kassai Kereskedők Körének csapata már itt volt, ugyszintén a bíró is, a mérkőzést le kellett játszani. Négy óra után vette kezdetét a küzdelem s a csuszós, agyagos pályán rövidesen sárral borított játékosok bukdácsoltak azután a kis föld-

gömb után, amivé a labda lett. A SAC. az első percekől fogva érezteti fölényét s néhány kapufa lövés után goalt is ér el, amit azonban a bíró offside címén nem ítél meg. Az első félidő vége felé jutott azután a SAC. az első goalhoz Gasparik jobbösszekötő révén. A második félidő elején megint csak a SAC. támad, a kassaiak kapujukhoz szorulnak, de nem tudják megakadályozni azt a gyors egymásutánban következő két goalt, melyek egyikét a centerhalf, másodikat pedig a kitünően dolgozó Jaksinszky center lötti. Ezt a két goalt rövidesen követte a balszél által lött harmadik goal is s már ugylátszott, hogy az ujhelyi kapu érintetlen marad, amikor a rövid időre lábrakapott kassaiak jobbösszekötőjük révén goalt érnek el. Több goal azután nem is esett s így a mérkőzés 4:1 arányban a SAC. javára végződött. Az ujhelyi csapatban az említettekén kívül igen jó volt a két hátvéd Bogár és Domokos s a halvesor is önfeláldozóan játszott. A mérkőzés Urbán dr. (KAC.) vezette s bíráskodása teljesen kielégítő volt.

— Az ujhelyi postatolvajok a törvény előtt. Az óriási feltűnést keltett ujhelyi postalópás ügyének második tárgyalásához ma délután 3 órakor kezdte hozzá az ujhelyi törvényszék. (Első ízben tudvalevőleg felmentették Kaskót, ki ellen akkor még nem volt bizonyíték.) A mai tárgyaláson Kaskó Ferenc postaszolga és Szabó József volt gyártelepi lakatos a vádlottak, kiket azóta már a nagyszabású nyomozás leleplezett s kik már be is ismerték a bünt. Védők: dr. Holló Andor és dr. Adriányi Béla. A tárgyalásról szombaton részletesen beszámolunk. Itt említtük meg, hogy a lopott pénz nagy része, mintegy 27,000 korona, már megkerült, amiben nagy érdeme van dr. Alfay Zoltán posta és távirata főtanácsosnak, ki rendkívüli agilitással szolgálatot új és új irányt a nyomozásnak.

— Ujhelyi művészni sikere. Jelenítettük már, hogy milyen nagy kitüntetésben részesült Kálnassy Nelly, a nagytehetségű ujhelyi festőművészni amikor a budapesti Művészház értesítette, hogy festményei alapján hajlandó őt tagjai sorába felvenni. Ehhez a hírünkhöz még pótlólag azt tehetjük hozzá, hogy a Művészház az örökös tagsággal kínálta meg a művészni azt a kitüntetés értékét még inkább emeli.

— A város április havi egészségi állapota. A városi főorvos múlt hónapról szóló egészségügyi jelentésében ismerteti az elmúlt hó egészségügyi állapotát, amely nem volt kedvező, a mennyiben a kanyaró járványszerűleg lépett fel. A kanyarójárvány szerencsére enyhe lefolyású volt és halálozást nem okozott. A járvány megállítására megtették a szükséges óvintézkedéseket, úgy, hogy az már szünetelt van.

— Egy elmebetegni öngyilkossági kísérlete. Vasárnap délután a litánia alkalmával a róm. kath. nagytemplom tornyába lopódzott fel Mádi Imréné elmebeteg nő és a toronyablakból le akart ugrani. Szerencsére idejekorán észrevették és egy rendőr segítségével sikerült szándékát meg-husítani. Beszállították a kórházba.

— Gépbemutató Girinesen. F. hó 8-án Gara Miklós girinési nagybérlő bér gazdaságában a jelenkor szenzációs vívmánya: a The Big four tractor fog munkaközben bemutatlatni, amelyre a Zemplénumegyei Gazdasági Egyesület az idő rövidsége miatt ezuton hívja fel a gazdák figyelmét. A csütörtökön reggel Tiszaluz állomásra érkező borsodmegyei és zemplénumegyei gazdáknak ezen alkalomból kocsi fognak rendelkezésére állani.

Felelős szerkesztő: Dr. Adriányi Béla.

Helyettes szerkesztő: Teleky Sándor.

Laptulajdonos: Ehlert Gyula.

4930/1913. urb. szám.

Hirdetmény.

Szabó Sándor, Juhász József, Lékó Bálint és Juhász Albert nagyrozvágyi lakosok Nagyrozvágy község határának az urbéri birtokokat érintő részleges tagosításának megengedése iránt 1913. évi február hó 28-án fenti szám alatt kérvényt nyújtottak be.

A kir. törvényszék e kérelem tárgyalására Nagyrozvágy községbe határnapul az 1913. évi június hó 28. (huszonnyolezadik) napjának a megjelenés időpontjához d. e. 9 óráját kitűzi s arra az összes érdekeltet a „Budapesti Közlöny“-ben és a „Zemplén“-ben egy ízben közzéteendő hirdetéssel megidézni s az eljárás foganatosítására Isépy Andor kir. törvényszéki bírót kiküldi, e végből neki az iratokat a kérvény első példányával együtt kiadja.

A kir. törvényszék figyelmezteti az érdekelteket, hogy a földmívelésügyi Miniszter ur 1912. évi október hó 10-én 91081/VI-3. sz. alatt azt a határozatot hozta, hogy a részleges tagosításba a községi belsőségek kivételével Nagyrozvágy község volt urbéres földjei, egész kiterjedésükben vonhatók be, s hogy a tagosítás a községre nézve hasznos, czélszerű és keresztülvihető.

Ennélfogva az 1909. évi I. M. sz. rendelet 52 és 54 §§-ai értelmében a bíróság a tagosítást el fogja rendelni, ha a tagosítást kívánók birtoka a tagosítandó területnek 1/4 (egynegyed) részét kiteszi. Az állami törvényhatósági és községi vagyon a közalapítványi javak, a közintézetek a gyámság és gondnokság alatt lévők birtoka a tagosítást kívánók birtokához fog számíttatni, a tárgyaláson meg nem jelenő felek úgy fognak tekinteni, mint akik a tagosításba beleegyeznek.

Sátoraljaujhelyben, a kir. törvényszéknél 1912. évi április hó 26. napján tartott ülésből.

Isépy s. k.,
kir. tvszéki bíró.

Emódy s. k.,
elnök.

A Kossuth-utca 27.
számu ház eladó.

Értekezhetni
őzv. Román Jánosné
tulajdonossal.

233/1913. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szatmári kir. járásbírósnak 1912. évi Sp. II. 1017/2. sz. végzése folytán dr. Grósz Albert szatmári ügyvéd által képviselt Szatmári Bankkegyesület és áru részv. társaságnak 358 kor. 68 fillér tőkekövetelés s járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1052 koronára becsült ingóságokra a gálszécsi kir. járásbírósnak 1912. V. 144/1. sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán, Gálszécsen leendő megtartására határidőül 1913. évi május hó 15. napjának délutáni 3 órája kitűztetik, amikor a bíróság lefoglalt fűszerárak stb. és egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Ezen árverés egyidejűleg Mittelman Adolf javára 3000 kor., Freund Simon jav. 138 kor., Glück Sámuel jav. 614 kor. 22 fill., Ilyko Mihály jav. 111 kor., Rudolf Mór jav. 13 korona 05 fillér, Schvarer Herman jav. 60 kor. 30 fill. tőkekövetelések, ezek után járó esedékes kamatok és a bíróság már megállapított költségek erejéig is elrendeltetik.

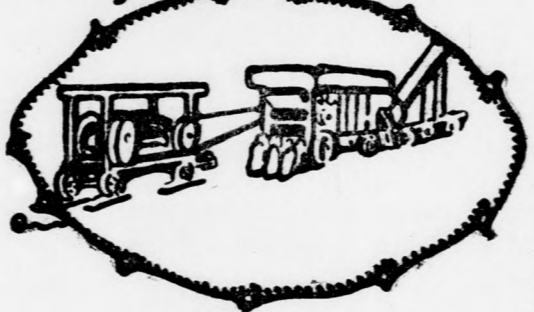
Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtót követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttéim irásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Kelt Gálszécs, 1913. május hó 1-én.

Lakatos István,
kir. bír. végrehajtó.

Eredeti BENZ Cséplőkészletek

MOTOROK Minden gazdasági és ipari célra. Világkírt gyártmány.

Olcsó üzem. Kedvező fizetési feltételek. Arjegyzék ingyen.

BENZ Magyar Automobil és Motorgyár R.-T. Központ: Budapest V., Dorottya-utca 9. Telefon 162-70 és 29-24.

Varrógépek,
Mosógépek,
Kerékpárok,

valamint egy kies fekvésű, ózondús helyen fekvő gyümölcsös kert előnyös feltételek mellett, részletfizetésre kapható és megszereshető

Bretz Gusztávnál
Sátoraljaujhely, Főtér.

2299/1913. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sátoraljaujhelyi kir. törvényszék telekkönyvi hatósága közhírré teszi, hogy a sátoraljaujhelyi Takarékpénztár R.-t. végrehajtónak, Weisz Adolfné Weisz Sáli jelenleg szabadkai lakos végrehajtást szenvedő elleni 6400 korona tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék (sátoraljaujhelyi kir. járásbírósnak) területén lévő, Ladamóczi község határában fekvő,

1. a ladamóczi 419. sz. betétben A. I. 1-2. s. r., 284. és 285. hr. szám alatt felvett Weisz Adolfné Weisz Sáli nevén álló ház és kertből álló jószágtestre 1222 koronában,

2. a ladamóczi 439. betétben A. I. 1-12. sor, 483. 537. 633. 1050. 1051. 1162. 1600. 1653. 1741. 1839. 1971. 2065/41. hr. szám alatt felvett ugyanannak nevén álló szántó, szántó, s. szántó, legelő, parlag, erdő, szántó, szántó, szántó, rét és vízállásból álló jószágtestre 559 koronában,

3. a ladamóczi 510. sz. betétben A. I. 1-3. sor 1969. 1970. 2065/40. hr. szám alatt felvett ugyanannak nevén álló rét, szántó és vízállásból álló jószágtestre 701 koronában,

4. a ladamóczi 522. számú betétben A. I. 2. sor, 2065/39. hr. sz. alatt felvett vízállásból álló ingatlanból ugyanannak B/4. alatti 7/8 rész jutalékára 2 koronában,

5. a ladamóczi 539. sz. betétben A. + 1. sor 1838. hrsz. alatt felvett ugyanannak nevén álló szántóból álló jószágtestre 73 koronában,

6. ugyanezen betétben A. + 2. sorszámmal felvett ugyanannak nevén álló 3913/333400-részes legelő jutalékára 9 koronában,

7. a ladamóczi 545. sz. betétben A. + 1. sor 1968. hrsz. alatt felvett ugyanannak nevén álló jószágtestre 117 koronában,

8. ugyanezen betétben A. + 2. sor 339. hr. sz. alatt felvett ugyanannak nevén álló szántóból álló jószágtestre 52 koronában ezennel megállapított kiküldési árban az árverés: elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1913. évi június hó 18-ik (tizennyolce) napján délután 3 órakor Ladamóczi községben a község házánál megtarandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10/-át, vagyis 122 kor. 20 fillért, 55 korona 90 fillért, 70 korona 10 fillért, 20 fillért, 7 korona 30 fillért, 90 fillért, 11 kor. 70 fillért és 5 kor. 20 fillért készpénzben, vagy, az 1881. évi LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. tvszék telekkönyvi hatósága megállapítja, miszerint:

1. a fenti ingatlan a kiküldési ár 2/3 részénél alacsonyabb vételárban le nem üthető;

2. hogy azon árverelő, ki a kiküldési árat meghaladó ígéretet tesz, köteles nyomban a letűtés után bánatpénzt az általa ígért vételár 10%-áig kiegyesíteni, mit ha elmulaszt, ígérete figyelmen kívül marad s a haladéktalanul folytatandó árverésben mint árverelő, többé részt nem vehet.

3. a ladamóczi 439. számú betétben C/16. sorsz. alatt Szombathy Sándor javára bekebelezett haszonélvezeti jogot ezen árverés nem érinti.

Amennyiben azonban ezen ingatlanra ezen szolgálmi jogot megelőző rangsorozatban több hitelész javára zálogjog van bekebelezve, ezen megelőző követelések fedezésére szükségesnek mutatkozó összeg 3000 koronában állapítottik meg, kimondatik, hogy amennyiben ezen 439. számú betétbeni ingatlan a 3000 koronán aluli árban adatnék el, az árverés hatálytalanná válik s a nyomban folytatandó árverésen ezen ingatlan a szolgálmi jogtól mentesen bocsátandó árverés alá.

4. Amennyiben az ingatlanok bérbé vannak adva, a folyamatban levő gazdasági év végén lép az ingatlanok birtokába.

5. A lakház bérlője pedig a helyi szabályoknak megfelelően ilyennek nem létében 3 hónapi felmondásra tartozik a lakást a vevőnek birtokába bocsátani.

Kelt Sátoraljaujhelyben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál, 1913. április hó 4-ik napján.

Makó s. k.
kir. törvényszéki jegyző

Zemplén-Ladamóczi Mész- és Agyagipari Részvénytársaság Sátoraljaujhely.

Ajánlunk a t. építész és építető uraknak s uradalmaknak I. oszt. fával égetett, kő- és pormentes **MÉSZET**

telepünkön átvéve, vagy az építéshez fuvarozva, ugyszintén vasuti elszállításra. — Telepünk a bodrogszerdahelyi hídól pár percnyire, Ladamóczi községtől jóval innen van.

Távirati rendeléseket azonnal eszkozlünk. Nagybó vételnél előnyárak.

Megrendeléseket azonnal elintézzük.

Telefon: a telepen Bodrogszerdahely 1, Sátoraljaujhelyben 40.

Zemplén-Ladamóczi Mész- és Agyagipari Részvénytársaság.

A kirakatokban kifüggesztett OLLA táblácskák az OLLA lerakatot jelzik. Kedvelt minőségek: 1203. sz. tucatja 6 kor. 1204. sz. superfinom tucatja 8 kor. Az „OLLA” több mint 2000 orvos által legmegbízhatóbbnak van ajánlva. 501/k. — Kapható: Ehlerth Gyula és Widder Gyula gyógyszerárakban s Hrabéczy Kálmán drogeriájában Sátoraljaujhely

Strom Testvérek

hatóságilag engedélyezett
villamossági felszerelések vállalata
Sátoraljaujhely Széchenyi-tér 4. és Andrássy-utca 17.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, hogy

villamossági berendezési vállalatunkat

Sátoraljaujhelyben, Széchenyi-tér 4. és Andrássy-utca 17. szám alá

helyeztük át.

Elvállalunk villamvilágítási berendezéseket, villamcsengők, házi telefonok és villámhárítók felszerelését és jó karban tartását, ugy helyben, mint vidéken is.